

1.

GRATIS EERSTE HOOFDSTUKKEN uit de trilogie:

“Mijn naam is Piet Rottier ENZO”, “Mijn wedergeboorte op planeet ERALKER”, en “De tijdelijke “metamorfose” naar “Begeleidingsengel.”

MIJN NAAM IS PIET ROTTIER, ENZO...

Ik ben geboren op zondag nieuwjaarsdag, een minuut na middernacht met de helm op. Veel mensen vertelden tegen mijn vader en moeder dat met de helm geboren zijn nogal bijzonder was. Mijn ouders lachten erom en zeiden: als het kind maar gezond is. Mijn eigen ervaringen met de helm zijn dat ik in mijn dromen bijzondere dingen meemaak en deze ervaringen goed kan herinneren.

Beste lezers ik zal U verhalen over mijn droom en levenservaringen van de afgelopen jaren.

Het zal zo ongeveer vijftientig jaar geleden zijn dat ik begon te dromen over mijzelf en mensen in het algemeen. Het begon allemaal met naar bed gaan, in slaap vallen en direct daarna voelde het alsof ik wakker werd en dit heel bewust beleefde. Ik sprak met klanten. U moet weten dat ik in mijn winkel mensen te woord sta en probeer artikelen aan de man te brengen. De aspirant-kopers zag ik ook live acteren net als overdag, wakker zijnde.

Zo kon ik, slapende, gewoon alle dingen doen, eten, drinken, naar de kroeg gaan, gesprekken aanknopen met andere mensen, 's avonds naar bed gaan en slapen, zonder dat ik mij zorgen maakte over deze waak-slaaptoestand.

Als ik dan 's morgens wakker werd, tenminste gevoelsmatig wakker werd in het bewustzijn waar wij allemaal in leven, kon en kan ik mij alles zeer goed herinneren van mijn slaap- periode, de ervaringen, de gesprekken, een blij of boos gevoel. Deze situatie kabbelde enkele jaren gewoon door, zonder mij druk te maken over dit fenomeen. Ik dacht dat iedereen zo leefde en droomde.

Langzamerhand begon ik in de droomtoestand gesprekken aan te knopen met individuen die mij vertelden over mensen waar ik op korte termijn kennis mee zou maken, welke gesprekken positief of negatief zouden zijn en mij ook waarschuwden voor de contacten waar ik voorzichtig mee moest omgaan.

Tot mijn verbazing ontmoette ik dan ook in mijn zogenoemde bewuste periode mensen waar ik bij de ontmoeting herinnerd werd aan mijn droomperiode. Dit fenomeen breidde zich langzamerhand uit naar beelden of ervaringen die ik in mijn droomperiode doorkreeg. Ik droomde bijvoorbeeld dat er een gebeurtenis plaats zou vinden. Zo beleefde ik in een droomtoestand dat ik onderweg naar een afspraak met mijn auto op een tweebaansweg een tegenligger zou ontmoeten, die plotsklaps enkele meters voor mij zou afdraaien, dat ik om te ontwijken scherp rechtsaf moest draaien, waardoor ik van de weg af zou raken om dan naar beneden te vallen.

Inderdaad enkele dagen later reed ik op weg naar mijn winkel op een voorrangsweg, terwijl ik dacht aan het gedroomde voltrok zich de vooruitblik. Een tegemoetkomende auto nam een scherpe draai naar rechts, om een botsing te vermijden gooide ik mijn stuur om, en omdat ik op dat moment op een talud reed, viel de auto naar beneden en belandde op zijn kop. Gelukkig kon ik via het raam naar buiten klimmen en mij in veiligheid stellen. Het leek alsof deze droomgebeurtenis werkelijkheid werd. Om nog een voorbeeld te geven.

Ik droomde dat ik in gesprek was met mijn overleden moeder. Zij vertelde dat wij, mijn echtgenote en ik, binnen een jaar zouden gaan verhuizen naar Valkenswaard, wij woonden destijds ergens anders, en dat we slechts op enkele meters van mijn geboortehuis een oud pand zouden kopen. In realiteit woonden wij tevreden in een mooi huis buiten Valkenswaard, dus dat zou niet gebeuren. Precies een jaar na dato hebben wij inderdaad in Valkenswaard een oud huis gekocht en verbouwd tot bewoonbaar.

Steeds meer raakte ik in gesprek met mensen in mijn dromen die mij over van alles en nog wat vertelden. De een vertelde over zijn geslaagde business, de ander over zijn succesvolle kinderen, weer een ander over ontdekkingen die hij gedaan had.

In mijn wakkere hoedanigheid kwam ik regelmatig mensen tegen waarvan ik dacht, verdorie jou ken ik ergens van of jullie heb ik al eens ontmoet. Maar verder dan dat kwam ik niet, totdat ik een keer iemand in mijn winkel trof die tegen mij zei: "Hoi, hoe is het nou? Je weet toch nog wel wat wij vorige week besproken hebben? Over een leverancier van jou en waarom jij daar weg moet gaan, omdat je bij een ander veel interessanter kunt inkopen." Ik viel zowat van mijn stoel omdat ik zeker wist dat ik dit gesprek alleen in mijn droom gevoerd had met deze persoon. Hij lachte een beetje, stak zijn hand op ter groet, en liep de winkel uit.

Als nevenwerkzaamheid hield ik mij bezig met kleinschalige projectontwikkeling. Ter voorbereiding van een bouwproject, waarvoor ik een oud winkelpand moest slopen om een nieuw pand te bouwen, gaf ik een architect de opdracht om een tekening te maken van het nieuw te bouwen pand, toen maakte kennis in een droom met twee personen, een mannelijke en een vrouwelijke, die zich aan mij voorstelden als Aison en Nefrit, en mij vertelden dat zij mijn beschermengelen of begeleiders waren, die ervoor zouden zorgen dat de nieuwbouw, bij strubbelingen, hun aandacht zou hebben. Op mijn vraag: hoezo en waarom, werd gezegd dat ik dit gewoon moest ervaren, en niets kon vragen, omdat zij alleen maar eenzijdig konden praten. Wel vroeg Nefrit om, wanneer de nieuwbouw klaar was, haar naam op de gevel te plaatsen in sierletters, hetgeen ik beloofde.

De nieuwbouw startte en verliep redelijk voorspoedig, na de oplevering van de nieuwe winkel liet ik in krulletters de naam NEFRIT op de gevel plaatsen. Vanaf die tijd vragen veel mensen zich af wat Nefrit voorstelt, een vraag die moeilijk door mij te beantwoorden is.

Tot op de dag van vandaag leef ik in twee werelden, en vraag mij af: wat is nu realiteit? De droomwereld of de wakkere wereld? Ook in de gedroomde wereld komen er slechte en goede personen voor die mij proberen te beïnvloeden of kwaadspreken over andere individuen.

De goede droompersonen zijn altijd positief en dragen altijd een oplossing aan voor gerezen problemen. Zo droomde ik dat ik met iemand in gesprek raakte die mij vertelde dat hij mij het geheim van het steentje zou vertellen, met de voorwaarde dat ik er geen misbruik van zou maken of het tegen personen zou gebruiken. Op mijn verwonderde vraag wat dit betekende, lachte hij en zei, ik zal het uitleggen. Ging verder en liet mij een kiezelsteentje zien "Kijk," zei hij, "dit steentje bezit zowel positieve als negatieve elementen. Geef zo'n kiezelsteentje aan iemand om welke reden dan ook, de ontvanger zal de positieve kracht van

het steentje ervaren zolang die persoon het bij zich draagt. Het geheim zit hierin dat alle kiezelsteentjes die jij vindt en via jouw hand gaan, positief geladen worden met de eigenschap van gelukbrengend. "De steentjes kun je gewoon gratis weggeven aan wie je wilt als een gunst aan ontvangers. Wat een verhaal, was mijn antwoord. Maar waarom ik? Zoiets gebeurt toch alleen maar in sprookjes. De droompersoon antwoordde "Dit fenomeen is een gave die verband houdt met jouw bijzondere geboorte."

Beste lezers jullie zullen denken, die Piet Rottier is aan het malen geslagen, maar ik kan U verzekeren dat hoe ongelooflijk het ook klinkt, het werkt.

SCHOONVADER

Zoals ik al eerder schreef heb ik een winkel, waar jaren geleden mijn schoonvader, na zijn pensionering, mij bijna iedere dag meehielp met boodschappen doen, winkel op orde houden, etc. etc. Tijden verstreken en mijn schoonvader stopte op gevorderde leeftijd. Wel kwam hij nog iedere week kaarten bij mij thuis met mijn vrouw en enkele andere kaartliefhebbers. Op zekere dag kreeg hij het bericht van de dokter dat hij leed aan een ernstige ziekte, maar dat hij toch nog wel een jaar of zo te leven had. De kaartavonden gingen gewoon door, en omdat ik een zeer goede band met hem gedurende een aantal jaren had opgebouwd, durfde ik hem na een kaartavond iets te vragen.

Wij zaten samen zonder anderen erbij in onze huiskamer en ik zei tegen hem: "Pa, als je nou dood gaat, zou je mij dan een plezier willen doen door mij een of ander bericht of teken te geven vanuit het hiernamaals, of wat er dan ook is, het liefst een zeer duidelijk bericht waar ik niet omheen kan."

Schoonvader antwoordde: "Wel ja dat wil ik best doen als ik dat kan."

Kijk, zei ik, als ik niets verneem, dan zal er ook wel niets zijn later.

De tijd ging voorbij en op een dag overleed mijn schoonvader. Enkele dagen na zijn crematie ontving ik op de zaak een pakketje gebracht door een postbode. Ik opende het pakje en zag dat er een fles in zat. Bij nadere inspectie bleek het een fles champagne te zijn met op het etiket: *Du Vin de Mourir demi sec*, geschreven in sierlijke letters in een veld van sterren. U moet weten dat ik een liefhebber ben van demi sec champagne wat ook schoonvader bij leven wist.

Ik vroeg me af van wie ik deze lekkere fles gekregen had en zocht naar een afzender op het pakket of bijschrift, maar hoe ik ook zocht, er was niets te vinden, alleen een postkantooradres van waar het verstuurd was. Ik zette de fles aan de kant en ging verder met mijn werkzaamheden. Het liet mij toch niet los en ik bleef piekeren van wie ik deze fles gekregen had. Opeens had ik het door: de sterren, het merk, demi-sec champagne, het zal toch niet van schoonvader afkomen? Maar hoe dan, hij is toch dood? Ik dacht, daar gaan we achteraan. Het eerste wat ik de volgende morgen deed was contact opnemen met het plaatselijke postkantoor met de vraag of zij konden nagaan wie de afzender van het pakket was. Een postkantoormedewerker beloofde mij het te onderzoeken en zo spoedig mogelijk erover te berichten. In de middag belde hij op en vertelde dat het pakket verstuurd was vanuit Rheden in Gelderland, met als afzender ene Coob. Ik bedankte de man en ging op zoek naar het telefoonnummer van het postkantoor in Rheden. Ik nam contact op met dat postkantoor met de vraag of zij konden onderzoeken wie een pakketje bij hen aangeboden had met mijn adressering. De postambtenaar zei dat dit niet zo moeilijk te traceren zou zijn en beloofde mij terug te bellen.

De volgende dag kreeg ik een telefoontje van deze ambtenaar met de mededeling dat niemand bij hen op kantoor het betreffende pakket in ontvangst genomen had, maar dat er in Rheden nog een postagentschap was en dat het daar misschien aangeboden was.

Nadat ik het telefoonnummer van dit agentschap gekregen had, nam ik contact op met hen waar ik dezelfde vraag stelde als voorheen. Ook deze medewerker beloofde mij het te onderzoeken en erover te berichten. Na enkele dagen nam een postagentschapmedewerker contact op met mij, met de mededeling dat ook bij hen niemand het betreffende pakket aangeboden had. Ik snapte er niets meer van en belde wederom naar het eerste postkantoor en, nadat ik hen het hele verhaal van fles en sterren had verteld, vroeg ik hen of ze misschien konden onderzoeken of in het verleden iemand een pakketje in bewaring of zo had gegeven.

Er werd mij wederom beloofd een en ander maar nu tot de bodem uit te zoeken en een antwoord te geven zodra ze iets wisten. Er ging een week voorbij toen ik een telefoontje terug kreeg uit Rheden met als resultaat dat men alles nagetrokken had, alle medewerkers gevraagd, de verzendafdeling was gecontroleerd, de sorteerafdeling, en de uitgaande post. Ze waren tot de conclusie gekomen dat er geen pakketje via hun kanaal verstuurd of aangeboden was. Ondanks het feit dat er een verzendstempel van Rheden op de doos stond. Dit was ook voor hen ongelooflijk, niet verklaarbaar.

Ik had tegen schoonfamilie en mijn vrouw weinig verteld over mijn onderzoek, wel had ik hen de fles laten zien. Na mijn inspanningen om een en ander te achterhalen vertelde ik mijn vrouw over mijn ervaringen met Rheden.

Plots zei mijn echtgenote: "Maar dat is waar mijn vader is geboren! In de plaats Rheden in Gelderland." Ik viel zowat van mijn stoel.

Wat betreft de afzendernaam Coob, dit is een afkorting van Jacobus, wat schoonvaders voornaam was. Als dit geen duidelijk bericht van schoonvader was! Hij heeft woord gehouden en een mogelijkheid gezien om vanuit iets of ergens volgens afspraak te reageren.

Ongelooflijk....

MIJN WEDERGEBOORTE OP PLANEET "ERALKER"

Zoals ik in mijn eerste boek schreef, heb ik de afgelopen jaren vele dromen gehad die veelal gingen over het leven op andere plaatsen in het heelal, met als gidsen Nefrit en Aison, die zich in het verleden voorgesteld hebben als zijnde mijn "begeleiders", of bescherm engelen.

Op mijn vraag aan hen waarom ik?, vertelden zij omdat ik "met de Helm" geboren ben, er een extra verbindinglijntje bestaat tussen hen, en zo de mogelijkheid daar is om extra dimensies waar te nemen. In dit boek zal ik U deelgenoot maken van nog een aantal door mij gedroomde situaties welke in mijn geheugen gegrift staan.

Zoals in mijn vorige boek geschreven ontmoette ik Nefrit en Aison wederom in een witte gang met veel deuren. Ze begroetten mij vriendelijk, met zoals altijd hun vraag; "zullen we nog een deurtje doen?" U moet weten dat in veel voorgaande dromen wij samen een aantal "deuren" geopend hebben, met gevolg dat ik kennis genomen heb over het ontstaan van het heelal, hoe alles geregeld wordt, en door wie. Nefrit opende een deur, liep naar binnen, en zei tegen Aison en mij met een lach; "volgt U maar.."

Op een enorm beeldscherm, horizontaal opgesteld, zag ik duizenden bollen met verschillende kleuren, vormen, van rond tot ovaal, van zeskantig naar peervormig. "Wat stelt dit nu voor," was mijn vraag aan Aison. "Dit zijn een aantal, zoals jullie dat noemen, planeten waarop net als op jouw aarde "leven" ontstaan is, echter in zoveel diversiteiten dat het praktisch onmogelijk is om ze allemaal te omschrijven, laat staan ze te bezoeken."

"Zoals je in deze ruimte ziet is het beeldscherm zo groot dat je geen inschatting kunt doen van de hoeveelheid "bollen" die er te zien zijn. Ruimtes met "bollen" zoals hier zijn er nog vele duizenden, en duizenden. Als je wilt kunnen wij ervoor gaan zorgen dat je een uitstapje gaat maken naar een van de levensvormen die zich bevindt op een willekeurige bol." "Natuurlijk antwoordde ik, dat wil ik best eens meemaken, maar wat is volgens jullie de "leukste" levensvorm die er bestaat ??."

Nefrit zei; "we kunnen regelen dat je wordt "geboren" op de planeet Eralker, waar momenteel een levensvorm huist die ontstaan is soortgelijk als bij jullie op aarde, maar dan geëvalueerd is, om in aardse tijd te spreken, miljoenen jaren verder, te tellen vanaf jullie huidige tijd situatie.

Het geboren worden op Eralker verloopt anders dan bij jullie op aarde, en vereist dat we, zoals al vaker gebeurd is, jouw lichaam dematerialiseren, jouw geest los koppelen en inbrengen op het moment van "geboorte" op Eralker."

"Als we dat in gang zetten moet je realiseren dat gedurende jouw leven op Eralker, tussentijdse terugkeer naar de Aarde niet mogelijk is. Omdat jouw Aardse geest ingebracht wordt, blijft de herinnering aan het "leven op Aarde" bestaan." "Ter geruststelling, zoals wij al eerder vertelden, bestaat er geen tijd zoals jullie dat kennen in het interstellaire, zodat jouw hele toekomstige leven op Eralker in Aardse tijd gemeten slechts enkele uren gaat duren, waarna terugkeer geregeld zal worden door ons."

"Is alles duidelijk ?, en wil je het nog steeds?." "Jawel, was mijn antwoord, ik heb al zoveel "reisjes" meegemaakt dat deze trip er ook nog wel bij kan."

"Mooi, antwoorde Nefrit, dan ga ik nu alles in gang zetten. Kijk daar staat een bankje, ga daar maar opzitten, de rest volgt." Zo gezegd zo gedaan, ik nam plaats op het bankje en enkele ogenblikken later werd alles zwart voor mijn ogen.

Even later hoorde ik een gezoem op de achtergrond, daarna niets meer...Weer dat gezoem, ik deed mijn ogen open, en zag dat ik mij bevond in een soort van couveuse van glas, en hoorde het geluid van hoge stemmen, die in een voor mij onbekende taal door elkaar praatten. Ik zag door het glas enkele "personen" staan die naar mij keken en met elkaar in gesprek waren.

Ze zagen er in mijn ogen nogal raar uit, met ovale gezichten, haarloos, ronde ogen zonder wimpers, met hele smalle schouders. Ze praatten onderling met een hoog stemgeluid, enigszins trillend en zangerig. Het gekke was dat ik mezelf amper kon bewegen en beschikte over een heel klein lichaampje. Nadenken en gedachten stromen onthouden kon ik wel, ook het "zien" van alles werkte gewoon.

Ook wist ik wat Nefrit verteld had over het opnieuw geboren worden, met behoud van mijn aardse geest en geheugen. Dit zou het dan moeten zijn; "geboren op een andere planeet, zoals ze beloofd had."

Door deze, voor mij nieuwe ervaringen, raakte ik snel erg vermoeid en viel in slaap. Ik werd wakker, probeerde mij om te draaien naar rechts en zag door mijn glazen "kooi" fel geel licht schijnen door een soort van raam, het leek alsof er een schijnwerper gericht stond op dat raam,

daarom draaide ik mij vlug weer naar links waar zich een witte kastenwand gele licht weerspiegelden met gevolg dat allerlei kleuren zich verspreidden door de ruimte. Verder zag ik op de vlakke kanten bevond met facet geslepen glazen die in het gele licht weerspiegelden, met gevolg dat allerlei kleuren zich verspreidden door de ruimte. Verder zag ik op de vlakke kanten allemaal glazen kooitjes, met daarin baby's zoals ik.

Na een tijdje zag ik dat er steeds meer "wezens" verschenen, die zich bogen over de diverse kooitjes, de "baby's" eruit tilden, en allerlei geluidjes maakten die leken op aardse liefkozingen.

Ook mij viel de eer te beurt en zag een murmelende grote mond, twee lange armen die mij optilden en twee ronde ogen die mij aankeken. Ik probeerde te praten, want denken in praattaal ging gewoon, maar slechts een onsamenhangend geluid kwam er uit mijn mond, dat werkte dus nog niet dacht ik. In de armen van een "ovaal hoofd" voelde ik me wel super veilig, en kon de gedachten van haar of hem gewoon lezen, zo van; "flas jerie noojkje ejhgt resewse rfyiirt ejlkeu," wat het ook betekenen mocht. Wel raar dat, terwijl ik vastgehouden werd, een soort van bluetooth verbinding had met de vast houder. Ik werd weer teruggelegd in mijn glazen bedje en sliep weer in.

Zo ging het keer op keer, wel had ik het idee dat het nooit donker werd, steeds "scheen" het gele licht. Telkens ervoer ik wanneer ik uit mijn bedje getild werd door verschillende "ovaal hoofden" het ontstaan van contact tussen hen en mij, alsof ik "hen" werd.

Vier keer in een tijdspanne van ik denk ongeveer een aardse dag, wordt ik "aangesloten" op een ventiel wat zich aan de zijkant van mijn "bedje" bevindt en met een slangetje aangekoppeld.

Er zit in mijn linkerarm ter hoogte van de pols een soort van infuus gat, wat zo te zien operatief is aangebracht. Iedere keer na zo'n "transfusie" voelde ik mijn lichamelijke conditie enorm toenemen, alsof er vloeibaar dynamiet ingespoten werd. Na enige tijd, hoelang kan ik niet bepalen, werd ik door een "ovaal hoofd" uit het bedje gehaald, in een soort van wit plastic omhulsel verpakt, in een "wiegje" gelegd, en meegenomen.

DE TIJDELIJKE “METAMORFOSE” NAAR “BEGELEIDINGSENGEL”

OPLEIDING

Zoals ik schreef in mijn vorige boeken, waar ik U vertelde over mijn ontmoetingen met Aison en Nefrit, gaat dit boek over mijn ervaringen als “begeleidingsengel”.

Nadat er een aantal jaren verstreken waren sinds mijn laatste contact met Aison en Nefrit in een droom, bevond ik mij wederom in de “witte gang” waar zij op mij toegelopen kwamen.

Zo, lachte Nefrit, “dat is een tijdje geleden dat wij jou ontmoet hebben, de reden is dat wij een destijds belofte aan jou willen nakomen.” “weet je nog welke?”. Ik schudde mijn hoofd, en zei:

“nee, ik zou niet weten wat.”

“In een van onze vorige ontmoetingen hebben wij het gehad over Engelen, duivelsengelen, beschermengelen, en begeleidingsengelen zei Aison, met jou vraag of jij ook een ervaring als beschermengel van iemand kon ervaren. Wij hebben toen gezegd dat we er op terug zouden komen, en voilà, belofte maakt schuld.”

“Zoals we uitgelegd hebben zijn wij jou bescherm/ begeleidingsengelen, zoals ieder stoffelijk individu in het heelal door voor hen, onzichtbare begeleiders vergezeld worden.”

“In jou geval, omdat je “met de helm geboren” bent zijn wij zichtbaar voor jou.”

“Je moet natuurlijk niet denken dat wij er alleen voor jou zijn, lachte Aison, wij houden nog enkele miljoenen individuen in de gaten, net als vele collega’s van ons.”

“Wij hebben in het verleden verteld dat in het geval van het overlijden van mensen, ze terecht komen in een “tussenfase”, waar hun geest kan kiezen uit een aantal opties. Een van die opties is om in opleiding te gaan voor beschermengel, na die cursus kan men dan ingezet worden als begeleider van een nieuw geboren mens, en in een later stadium voor meerdere borelingen.”

“Als je wilt dan kun je zo’n opleiding volgen, om daarna enige tijd als beschermengel van een of meerdere mensen op te treden.” Ik vroeg aan Nefrit, “hoe gaat de procedure in mijn geval verlopen, moet ik eerst doodgaan om vervolgens met de cursus te kunnen beginnen?” zij antwoordde; nee hoor, alles gebeurt binnen een tijdsbestek van een droom, zoals je al eerder meemaakt hebt.”

Ik zei; “spannend, dit wil ik wel eens meemaken als het kan.”

“Goed, zei Aison, als jou opleiding voltooid is, dan wordt jij ingezet als beschermengel van zes nog geboren te worden mensenkinderen, die je op de voet gaat volgen. Let wel, mensen hebben zoals je weet een eigen wil, waar jij geen invloed op kunt uitoefenen, je mag alleen intuïtief uiten, en/of men jou aanbevelingen volgt, is aan hen.”

“Ben je er klaar voor?, dan transformeren wij je nu naar de fase die zich tussen leven en dood bevindt.” Alles werd zwart voor mijn ogen, maar meteen daarna keek ik rond in een soort van zaal,

waar een aantal “doorzichtige” entiteiten aanwezig waren. Ook ikzelf had geen stoffelijk lichaam meer, maar kon gewoon denken, zien en horen. Iemand nam het woord en zei; “welkom in onze keuzeafdeling, voor zover ik vernomen heb hebben jullie allemaal gekozen voor het “beschermengel schap”, mijn naam is Herman en ik ga samen met enkele van mijn collega’s jullie voorbereiden op het begeleiden, in dit geval, van mensen op aarde.”

“Omdat jullie zelf ook mens geweest zijn, is het in eerste instantie makkelijk om in te leven in hun doen en denken. Onze opleiding richt zich voornamelijk op het leren van mogelijkheden om intuïtief mensen te begeleiden.

“Zoals jullie zelf hebben geconstateerd is alle stoffelijkheid verdwenen, om plaats te maken voor spirituele aanwezigheid, alleen zichtbaar voor soortgelijken, toch bestaat de mogelijkheid van zien, horen, en communiceren met elkaar.” “Je kunt het vergelijken met het hebben van een droom, toen jullie nog leefden als mens, tijdens een droom bestaat de mogelijkheid van zien horen, en voelen, ondanks het feit dat de waarnemingszintuigen “in ruste” zijn.”

“Na de opleiding krijgt iedereen een aantal mensen ter begeleiding, en legt men periodiek verantwoording af aan een “ervaren” engel, die indien nodig adviseert over voorkomende “moeilijke” voorvallen.”

“Tot zover voorlopig, over enige tijd komen we weer bij elkaar om te starten met de opleiding, tot die “tijd” brengen wij jullie in een slaap toestand, een soort van stand-by tot nader order.” Ik voelde een “schok”, en bevond mij in een soort van klaslokaal tezamen met tien soortgenoten. “Zo, zei een “persoon” die voor ons stond, we gaan nu beginnen met onze opleiding tot begeleidingsengel, wij hebben de deelnemers verdeeld in een aantal groepen van tien, zodat we intensief kleinschalig onze leerstof kunnen overbrengen.”

“Omdat jullie allemaal een keer geleefd hebben als mens zijnde, weten we hoe het “voelt” en hoeft dan ook verder geen uitleg. Wel gaan we het hebben over de astrale mens die bestaat uit diverse dimensies. Wij gaan een rol spelen in die verschillende dimensies waar we als engel in kunnen participeren.”

“De stoffelijke mens is zich niet bewust van meer dan drie dimensies, maar er bestaan in totaal tien verschillende soorten van bewustzijn.” “Zoals we hier bij elkaar zijn, verblijven we in de vijfde dimensie, dit wil zeggen dat we niet meer beschikken over een stoffelijk omhulsel, maar “in de geest” leven waar geen tijd, tijdsduur, afstand, of snelheid meer bestaat. Wel kunnen we ons verplaatsen in en naar bijna alle in het universum voorkomende levensvormen, en daarin anticiperen.”

Als wij gaan optreden als “begeleidingsengelen” ten behoeve van mensen, dan bevinden wij ons in hun vierde dimensie, of “aura”, vanwaar we via gevoelsuitstraling het menselijk gedrag kunnen beïnvloeden.” “Dit is een van de dingen die we hier gaan leren.

“De “aura” van mensen bestaat uit een aantal “lagen”, waarvan het kleuren pakket van hoofdkleuren en alle mengkleuren, steeds in intensiteit variëren naargelang de “stemming” van de betreffende personen.” “Verder zijn er een aantal “onzichtbare” omhulsels die te beïnvloeden zijn door ons, en sturing daarvan gevoelsmatig overgebracht kan worden op mensen.”

“Hier bevindt zich ons werkterrein.” Ieder levend stoffelijke entiteit heeft een “aura”, waar dan ook in het heelal. Jullie “werkzaamheden” zullen alleen plaats vinden op de aarde, om na gebleken

geschiktheid, in de toekomst, eventueel ergens anders in het universum ingezet kunnen worden.”
“Ook dieren, bomen, en planten hebben aura’s, maar die bestaan alleen uit een kleurenpallet, de verdere omhulsels waarin wij werkzaam zijn ontbreken.”

“Nou moeten jullie niet gaan denken dat jullie uniek zijn, lachte Herman, voor iedere zes individuen is er een begeleidingsengel beschikbaar, onze groep bestaat uit tientallen miljoenen “engelen.” “Zijn er misschien vragen?” zei Herman. Ik reageerde met een vraag: “Alle mensen hebben een vrije wil, als wij onze invloed op hen toepassen, dan kan men toch niet meer spreken van die vrijheid?” Herman antwoordde; “dat klopt helemaal, wat wij doen is “gevoelsmatig” iets toevoegen aan het denkpatroon van de mensen, zonder dit dwangmatig op te leggen. De persoon in kwestie beslist zelf of die er gebruik van maakt.”

“Nog vragen?”, iemand naast mij vroeg; “als ik en mijn collega’s operationeel zijn, hebben wij dan nog contact met elkaar?” Herman zei, “jazeker, net zoals jullie in het verleden als mensen onder elkaar leefden, leven jullie dan samen in een andere dimensie, in groepen verdeeld over de aarde. Een soort van “geestelijke” samenleving, zonder een stoffelijk lichaam maar wel verbonden met de mens(en) waar je als begeleidingsengel aan toegewezen bent.

Iemand achterin ons klaslokaal vroeg, “Hoe zit het met gevoelens, ik bedoel als de persoon die ik begeleid verdrietig, boos, of blij is, voel ik dit dan ook?”

“Jazeker, antwoordde Herman, alle emoties die een betreffende mens voelt, ondervindt zijn begeleider ook. Dat is noodzakelijk, om indien nodig, “hulp” te bieden. Hetzelfde gevoel ervaart men als er beslissingen genomen worden waarvan jouw gevoel zegt dat die niet goed zijn, omdat jij de gevolgen kunt vooruitzien. Hetzelfde geldt voor ziekte, honger, eenzaamheid, angst, etc., maar ook bij gevoelens van vreugde, geluk, succes, vriendschap, ondervindt men hetzelfde.” “Je zou kunnen stellen, dat je een mens bent, maar dan zonder lichaam.”

Herman vertelde verder; “Er is ook een zesde dimensie, waar zich “geesten” bevinden die jullie kunnen adviseren als er in de toekomst vragen opdoemen waar geen oplossing voorhanden is, deze “geesten” beschikken over heel veel ervaring wat betreft het begeleiden van vele entiteiten voorkomend in het heelal. Deze status wordt ook door jullie bereikt, nadat er een groot aantal, in dit geval mensen, begeleid zijn.”

Ik stelde nog een vraag: “als de mens(en) die we begeleid hebben sterven, wat gebeurt er dan met ons?” Herman lachte, en zei: “Nou, dat gaat als volgt, de overleden persoon komt terecht in het “voorgeborchte”, een geestestoestand, (zie mijn vorige boek), waar de overledenen een keuze kunnen maken in welke vorm of hoedanigheid ze weer een ervaring op willen doen, zijn begeleider wordt dan gewoon weer ingezet ten behoeve van een “nieuw” geboren mens.”

“in aanvang van jullie werkzaamheden worden jullie begeleid door een ervaren geest uit de zesde dimensie, waar een directe constante verbinding mee is, en die ook verantwoordelijk is voor de gang van zaken.”

Iemand uit de groep vroeg: “als er een nieuwe mens geboren wordt, dan heeft die nog geen benul van zijn leven, die bewustwording duurt een aantal jaren, wat doen wij in die tussentijd?”

Herman zei; “In aanvang is een begeleider even onwetend als de baby, en groeit geestelijk mee met hem of haar, met dit verschil dat de begeleider de geestelijke toestand van de persoon veel beter kan analyseren. Om een voorbeeld te geven; op een gegeven moment ziet een persoon een mooie nieuwe auto, en denkt, wat een leuke auto, ik loop even de showroom binnen waar hij staat te blinken, een verkoper spreekt hem aan met de vraag “mooie auto hé”, waarop de persoon vraagt, wat kost hij, is inruil mogelijk, en wat is eventueel de levertijd?”

“Op dit moment weet de begeleider als de persoon de auto koopt, wat er in de toekomst gebeurt.” Dat kan zijn; “Hij of zij maakt jarenlang gebruik van de auto zonder noemenswaardige gebeurtenissen, er volgen enkele aanrijdingen, maar zonder lichamelijk letsel, de auto wordt gestolen maar teruggevonden, de bestuurder veroorzaakt een ongeluk met dodelijke afloop, dat kan de reden zijn dat er alles aan gedaan moet worden door de begeleider, om van deze koop af te zien.” “Dit kan gebeuren door allerlei “neveneffecten” op te roepen door de begeleider, bijvoorbeeld; de kleur van betreffende auto is toch niet mooi, de motor is niet krachtig genoeg, de stoelen zitten niet lekker, een schuifdak is een must, evenals automatische versnellingsbak.”

“Door deze items door te seinen, of op te roepen, kan de persoon misschien op andere gedachten gebracht worden, om betreffende auto niet te kopen.”

“De persoon in kwestie ervaart deze signalen “intuïtief” maar de beslissing blijft aan hem/haar.”

“Om wat “afwisseling” te brengen in de begeleiding, krijgt ieder van jullie zes mensen toegewezen die begeleid gaan worden, het is namelijk niet nodig om vierentwintig uur “stand-by” te staan voor een mens.”

“Ik hoop dat alles tot nu toe duidelijk is, zei Herman, dan gaan we over tot de toewijzing van aan jullie van de zes mensen.” Er verscheen voor ons een groot beeldscherm, met daarop een groot aantal nummers. “kijk eens aan, zei Herman, deze nummers staan voor entiteiten die gekozen hebben om geboren te worden op aarde (zie keuzemogelijkheden in het “voorgeborchte”). Ieder van jullie mag zes nummers uitzoeken, op zijn beurt. Nadat iedereen gekozen heeft “liften” jullie mee met de eerst geborene, om daarna verbonden te worden met de andere vijf.” “Is alles duidelijk?” vroeg Herman, wij knikten allemaal instemmend.

Nadat wij allemaal zes nummers gekozen hadden, wenste Herman ons veel succes. Meteen daarna bevond ik mij op aarde, “staande” achter een wiegje met daarin een pasgeboren baby.

Ik probeerde contact te maken met de boreling, maar ontving alleen maar een soort van eentonige “ruis”, dit was natuurlijk wat Herman bedoelde met het “samen” opgroeien met mijn protegees. Achtereenvolgens wisselde de wiegjes van de een naar de andere, totdat ik ze alle zes bezocht had, met overal dezelfde ruis. Ik dacht bij mijzelf; “het zal best nog een tijdje duren voordat ik verstandelijk kan communiceren met deze baby’s, wat kan ik in de tussentijd gaan doen?”

Over deze vraag hoefde ik niet lang na te denken. Terwijl ik naar buiten “liep” zag ik in de straat veel soortgenoten, die gehaast van hot naar her liepen, met daar tussendoor veel mensen die hetzelfde deden. Het was zogezegd een volk in een volk, het ene met een stoffelijk lichaam, de anderen lichaam loos. Ik merkte dat wat er gesproken werd door de mensen, verstaanbaar was, evenals het “gesprokene” door mijn soortgenoten.

Zo liep ik een supermarkt binnen, en knoopte een gesprek aan met iemand die daar aanwezig was, en vroeg hem of hij ook een “engel” met een opdracht was. Zijn antwoord was duidelijk, hij zei; “jazeker, mijn opdracht is om zes individuen te begeleiden, hoogstwaarschijnlijk ook jouw doel.” Ik beaamde dit. Langzaam vond ik mijn weg tussen mijn soortgenoten, en paste mij aan hun gedrag, wat bestond uit in de schaduw leven van de aanwezige mensen, periodiek terugkerend naar de zes baby’s in afwachting van hun ontwikkeling. Inmiddels had ik geleerd om supersnel te switchen tussen de verschillende borelingen, wat in de toekomst wel makkelijk is om mijn zicht op hen te houden. Zo ging de tijd verder, de baby’s waren vijf jaar oud geworden, en hadden al een eigen willetje, wat vooralsnog goed gehanteerd werd door de ouders, zodat ik een makkie had. Om wat te oefenen, las ik de gedachten van Johan, die zich voorgenomen had om een aantal koekjes te gappen uit een koektrommel, die in een hoge kast stond. Ik voorzag, als hij dat nu deed, van een stoel viel, wanneer hij erop zou gaan staan om bij de koekjes te komen.

De vraag was, “hoe kan ik een joch van vijf jaar ertoe bewegen om niet op die stoel te gaan staan.” Ik concentreerde mij op het gegeven dat het hem uitdrukkelijk verboden was, door zijn moeder, om zonder haar toestemming koekjes uit de trommel te pakken, tegelijkertijd gaf ik hem ter overweging om bij zijn oma, die enkele huizen verderop woonde, op visite te gaan, en daar om snoep te vragen, wetende dat oma bijna altijd overstag ging, de koekjes konden dan even wachten.. Hij koos voor oma, begeleiding gelukt.

Om nog wat verder te experimenteren bevond ik mij nu bij Marie, een meisje, ook vijf jaar oud, die erg veel van poppen hield. Haar kamertje stond vol met allerlei soorten en uitvoeringen. Ze had van haar oma een fietsje gekregen met een karretje erachter. Marie was er dolgelukkig mee, en fietste met het karretje volgeladen met poppen, regelmatig rondom haar huis. Ik voorzag dat ze twee dagen later van haar vaste fietsroute zou afwijken, om in een andere wijk met haar poppen te gaan pronken.

Tegelijkertijd zag ik haar een straat oversteken, zonder op het verkeer te letten, met gevolg dat ze aangereden werd door een auto, met toch letsel aan haar arm. Hoe moest ik bewerkstelligen dat ze over twee dagen, niet haar vaste route zou veranderen. De tijd begon te dringen, als ik geen uitweg zou vinden, dan zou morgen een en ander gebeuren. Ik bedacht dat er enkele poppen die steeds meegingen in haar wagentje, kou gevat hadden, en toch zeker morgen binnen moesten blijven om weer te genezen. Dit gegeven bracht ik over naar haar, met de overweging dat zij zelf maar moest beslissen of ze haar zieke poppen thuis in de watten ging leggen, of toch naar buiten te gaan met hen.

Ze koos voor het eerste, en zo werd het ongeluk voorkomen. Wat heb ik toch een fijne job, dacht ik. Ook Maarten, het derde kind, kwam aan de beurt.